

ἩΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ — ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΓΕΥΤΑ Ἐκ τῆς ἐτησίᾳ Δρ. 40 Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι δρ 11. Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖς δρ 20. Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἐν γένει Φρ. 14. **ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙ ΕΩΝ** Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ 40. Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. Τὰ δικαστικά προπληρώνονται. Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Ἀθήναις φίλους ἀναγνώστας τοῦ «Ἡλίου» νὰ μᾶς γνωρίσωσι τὴν νέαν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου κατοικίαν ἵνα κανονίσωμεν τὴν τοῦ φύλλου ἀποστολὴν· ἐπίσης παρακαλοῦμεν τοὺς ἐκτὸς τῆς Σύρου συνδρομητὰς πρὸς τοὺς ὁποίους ἐστείλαμεν τὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς νὰ μᾶς ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτῶν ἢ νὰ τὰς ἐπιστρέψωσι ὅπως διακοπτομένης τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου ἀπαλλαγόμεν τῆς δαπάνης τῶν ταχυδρομικῶν.

ΕΚ ΤΗΣ «ΠΡΩΙΑΣ»

Μεταφέρομεν τὰ ὡς ἑξῆς ἐκ τῆς Ἀθηναϊκῆς συνεδέλφου τοῦ φύλλου τῆς ἐπομένης τῆς ὑπὸ τῶν ἀξιοματικῶν κατεστρόφης τῶν τυπογραφικῶν τῆς «Ἀκροπόλεως».

«ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν κατὰ τὴν λήγουσαν δεκαπενταετίαν ἐπιτραπέντων τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, καὶ διαχειριζομένων κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν διοίκησιν, ἰδρυθῆ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου βῆμα διδασκαλίας, ἀπὸ τοῦ ὁποίου κατὰ πᾶσαν πρωΐαν, ἐνίοτε δὲ καὶ δις τῆς ἡμέρας, μετεδίδοντο εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰ ἀπαισιώτερά τῶν διδασμάτων. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου περιῦδρίζοντο καὶ ἐδυσφημοῦντο οἱ ἀντιπροσωπευτικοὶ θεσμοὶ καὶ τὸ Κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, ἥτοι αἱ πολιτικαὶ ἐλευθερίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χάριν τῶν ὁποίων αἱ πατέρες καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν οὐ μόνον τῶν περιουσιῶν αὐτῶν ἠφειδήσαν, ἀλλὰ καὶ δι' αἱμάτων κατέβρεξαν τὸ ἔδαφος. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου αὐτὸς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐζωγραφήθη ὡς ὁ δειλότερος, ὁ μᾶλλον διεσθαρμένος καὶ ὁ κτηνωδέστερος τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου λαῶν. Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, ἐσαυτοῖσθ ἡ ἀφέλεια καὶ ἡμφισβητήθη ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἡρώων τοῦ 1821, καὶ πρὸς τὴν ἱερότητα τοῦ ἁγῶνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου συνεκινάθησαν καὶ ἔχυσαν αἷμα λα-

οὶ ξένοι, ἀσεβεῖς ὑπὸ ἐλληνικῶν χειλέων ἀπηγγέλοησαν γινώμαι ἐν αὐτῇ τῇ πρωτεύουσῃ τῆς δια τοῦ ἁγῶνος τούτου ἀπελευθερωθείσης χώρας. Περὶ τῶν ὑβριστικῶν ἀφομοιώσεων τοῦ Στρατοῦ πρὸς ἀγέλας καὶ πρὸς συμμορίας ἀποφεύγομεν νὰ ποιησώμεθα λόγον, οὐχὶ διότι ἐν ἐθνικῇ περιδόλῳ εἶχον τολμήσει ἀσεβεῖς τοιαύτας παρομοιώσεις ἀλλὰ ἐναγεῖς γλῶσσαι, ἀλλὰ διότι ἀπὸ τινος πολλαχόθεν καταβάλλονται προσπαθεῖαι ὅπως ἐθίσωσιν ἡμᾶς νὰ ἀποστρέψωμεν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς δι' ἣν ἰδίως τυγχάνει προωρισμένος ὁ ἡμέτερος Στρατὸς· ὅταν δὲ μετ' ἀπαθείας εἶδομεν ριπτόμενον τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος κατὰ τῆς πολιτικῆς ταυτῆς, ἐπόμενον ἦτο καὶ τοῦ ἀπαισίου τούτου βήματος οἱ διδάσκαλοι νὰ θρασυνθῶσι καὶ νὰ ἀποκηρύξωσι τὴν ἐθνικὴν πολιτικὴν, καὶ νὰ γλευράτωσι τὴν ποίησιν τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ἐμπαίξωσι τοὺς συγκινουμένους ἐτι ἀπὸ τὰ ἄσπρα τοῦ Ῥήγα, καὶ νὰ διδάξωσι, τὴν κοινὴν ὅτι περιττὸς ἀποβαίνει πλέον ὁ Στρατὸς, καὶ ἀνωφελὴς καὶ γελοία τυγχάνει ἡ διὰ τὴν περὶ τέρῳ διατήρησιν αὐτοῦ δαπάνη.

Καὶ δὲν μεταδίδοντο ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τοιαῦτα περὶ πατρίδος καὶ περὶ πολιτικῆς τοῦ κράτους, καὶ περὶ κυβερνήσεως αὐτοῦ διδάγματα, μαθήματα ἀλλὰ δηλητηριώδη καὶ ὀλέθρια ἐδιδάσκοντο περὶ τοῦ κοινωνικοῦ βίου, τὰ ὁποῖα, ἐν ποτε ἦτο δυνατόν νὰ ριζοβολήσωσιν, ἤθελον παραλύσει τοὺς συντηρουμένους ἐτι δεσμοὺς τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, καὶ μεταποιήσει εἰς λαὸν κτηνώδη τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ λαὸν τῆς χώρας ταύτης.

Τὸ βῆμα τοῦτο κατεστράφη χθὲς ὑπὸ ἀνδρῶν τῆς φρουρᾶς, οἵτινες μετέβησαν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους γραφεῖα τῆς «Ἀκροπόλεως» μεσχαπάνας καὶ πελέκεις, ἦσαν δὲ οἱ τὸ ἔργον διαπράξαντες ἀξιοματικοὶ τοῦ Στρατοῦ, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ τὰς διαταγὰς ἐκείνων ἐκτελοῦντες. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι συνηθές, οὐδὲ κρατύνει τῶν νόμων τὸ κῆρος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο καταγγέλλει τοῦ πολιτειακοῦ ὀργανισμοῦ τὴν ἐξάρθρωσιν,

περί ἧς ἔλεγε πρὸς τὴν Βουλὴν κατὰ Μάρτιον ὁ ἡμετερος Ἡγέτης. Τοῦ πολιτειακοῦ ὀργανισμοῦ τὴν ἐξάρθρωσιν δὲν κατήγγελλε τάχα ἢ ἐπὶ δεκα καὶ πλεον ἔτη ἀνενόχλητος ἐνάσκησις τῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν μετέδιδε καθ' ἑκάστην ἢ «Ἀκρόπολιν»; Ἐν τινι ἄλλῃ πρωτευούσῃ ἤθελε δυνήθῃ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη νὰ ἀσεβῇ τις καθ' ἑκάστην δημοσίᾳ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας καὶ πρὸς τὴν τιμὴν τοῦ ἔθνους, τοῦ κράτους δ' ἐκείνου ἢ κυβέρνησις ἤθελεν ἐπιτρέπει καὶ τῆς πρωτευούσης ἐκείνης οἱ πολῖται ἤθελον ἀνεχέσθαι, νὰ ἀναγινώσκωσιν ὅσα ἐδημοσιεύοντο εἰς Ἀθήνας δια τῆς περὶ ἧς εἴρηται ἐφημερίδος; Ἀλλὰ παρ' ἡμῖν παρ' οὐδενὸς αὕτη ἐκωλυθῇ ἐπὶ δεκάδα καὶ πλεον ἐνιαυτῶν, οὐδὲ παρὰ τῶν πολιτῶν τοῦ βασιλείου, οἵτινες ἀνεγίνωσκον ὅσα καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν προσῆκε νὰ θλίψωσι καὶ τὰς καρδίας αὐτῶν νὰ θερμάνωσι καὶ νὰ συγκινήσωσιν, οὐδὲ παρὰ τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν πολιτείαν, ἂν καὶ τῶν κρατούντων νόμων ἢ ἐφορμογῇ ἡδύνατο νὰ θεσπῇ φραγμὸν, καὶ νὰ κατασιγήσῃ ἁλάλα τῶν ἀσεβῶν τούτων τὰ χεῖλη. Ἐξ ἐναντίας μετ' ἐκπλήξεως καὶ μετ' ὀδύνης τὸ κοινὸν ἐμάνθανεν, ὅτι καὶ τῆς πολιτείας οἱ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἄλλοι κοσμητορεῖς αὐτῆς καὶ γνωσταὶ τινες τάξεις πολιτῶν, ἐπεκαλοῦντο τὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἀπαισίου τουτοῦ βήματος, καὶ ὅταν ἀπεικῶν αὐτὴν διὰ χρημάτων καὶ ἄλλων παροχῶν, τὴν ἐπιούσαν ἤκουον το αἱ παταγώδεις κραυγαὶ καὶ αἱ ἄλλαι χυδαῖαι λαιδοῦραι τῆς «Ἀκροπόλεως» κατὰ τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς χώρας, κατὰ τῶν βουλευτῶν καὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτευματος, κατὰ τοῦ Στρατοῦ, τῆς ἐπιστρατείας καὶ τοῦ Στρατοῦ τῶν μετ' αὐτὴν χρόνων. Τί λέγομεν; Κατ' αὐτοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ κατὰ τῆς ἱστορίας καὶ κατὰ τῶν πόθων αὐτοῦ!

Τοιοῦτον ἐπεπρωτο τέλος εἰς τὴν ἀπαισίαν ταύτην ἐργασίαν.»

Ἡ δὲ «Ἐφημερίς» τὴν ἰδίαν τῆς καταστροφῆς ἡμέραν ὅτε, δύναται τις εἰπεῖν, τὸν κάλαμον αὐτῆς διηλύθουνεν ἡ καρδία καὶ μόνον ἔγραψε τὰ ὡς ἔξῃς.

«Ἀναγνωρίζομεν, ὅτι ἡ παθοῦσα συνάδελφος, ἀδελφὸν, ἂν ἐκ πεισματος ἢ παρανοήσεως, διότι ἄλλα ἐλατήρια δὲν παραδεχόμεθα, δυσμενῆ μετήρχετο πρὸς τὸν Στρατὸν γλῶσσαν, ἀπὸ τινος δὲ εἶχεν ἐκτραπῇ εἰς συστηματικὴν κατ' αὐτοῦ ἐπίθεσιν» εἰξεύρομεν, ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ ἀξιωματικοὶ βίρτως ἔφερον τὸν δημοσιογραφικὸν τοῦτον πολέμον, τὸν λεληθότως ἐξεγείροντα τοῦ δήμου τὴν ἀποστοφὴν κατὰ τοῦ Στρατοῦ, βα-

ρύτερον δὲ πάντων οἱ τῆς φρουρᾶς τῶν Ἀθηνῶν.»

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ διαταγὴν τοῦ δημάρχου Ἐρμουπόλεως ὁ δημοτ. ταμίας ἐφυλάκισεν δι' ἐνταλμάτων διαφόρους τοῦ δήμου ὀφειλέτας, ὧν τινες ἀπὸ τοῦ 1881—1884. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ παρὼν χρόνος ἦναι ἀρμόδιος ἵνα προσωποκρατῶνται Ἐρμουπολίται διὰ χρεὴν πρὸς τὸν δήμον γνωρίζομεν πάντες, ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ ἐρωτήσῃ κανεὶς τὸν κ. Τσιροπινᾶν καὶ τοῦ, ὀδηγοῦντος αὐτὸν πῶς μετὰ δέκα ὅλα ἔτη ἤδη καὶ κατὰ τὴν δύσιν τοῦ πολιτικοῦ του ἀστέρος, ἐνεθυμήθη νὰ εἰσπράξῃ ὀφειλὰς τοῦ δήμου καταδιώκων τοὺς συμπολίτας του. Τοῦτο δ' ἐρωτῶμεν μὴ θέλοντες νὰ πιστεύσωμεν ὅτι καὶ ἡ καταδιώξις καὶ τὰ τοιαῦτα εἶναι ἐκ τῶν εἰθισμένων τῶν περὶ Τσιροπινᾶν τερτακίων γενόμενα πρὸς ἐπιρρῶσιν τῆς πολιτικῆς δυνάμεως γνωστοῦ πολιτευομένου ὅπως οἱ καταδιωκόμενοι καταφεύγοντες πρὸς αὐτὸν εὐερίκωσι προστασίαν.

— Το βεβαίον εἶναι ὅτι ὁ μὲν δῆμος οὐδέποτε φροντίσας νὰ εἰσπράξῃ τὸ δικαίον του οὐδὲν θὰ ὠφελήθῃ ἤδη, ὅπως καὶ ὅτι τὰ τερτίπια δὲν θέλουσιν ἐπιτύχει, διότι ὁ κόσμος ἐξυπνήσας πλέον δὲν δίδει πίστιν εἰς τὰ τοιαῦτα, καθὼς δὲν πιστεύει καὶ ὅτι ἡ καταδιώξις γίνεται τῇ διαταγῇ καὶ ἀπαιτήσει τοῦ Νομάρχου Κυκλαδῶν. Διότι ἂν καὶ μὴ διακαίμενοι φιλικῶς πρὸς τὸν κ. Θεοχάρην ὀφείλομεν ὅμως χάριν τῆς ἀληθείας νὰ ἀπολογησώμεν ὅτι τὴν καταδιώξιν καὶ φυλάκισιν τῶν διαφόρων ἡμῶν συμπολιτῶν ἐράσθεν ἀφοῦ αὕτη ἤδη ἐγενετο. Οἱ γνωρίζοντες δὲ τὴν συνδρομὴν ἣν παρεχαί τῷ κ. Τσιροπινᾷ ὁ κ. Νομάρχης εἰσι βέβαιον ὅτι θὰ διέταττε τὴν πύσιν τῆς καταδιώξεως ἂν ἡ ὁ δημάρχος ἢ ὁ φίλος αὐτοῦ Τρικουπικός βουλευτὴς ἐξήτουν τοῦτο ἐν σπουδαιότητι.

— Ἐπίσης γνωρίζομεν εἰς τοὺς καταδιωκομένους ἡμετέρους συμπολίτας νὰ μὴ ζητῶσι προστασίαν παρὰ τοῦ δημοτ. συμβουλίου, διότι ἡ κράτησις τῶν μ' ὀλὴν τὴν διαθεσὴν ἣν δύνανται νὰ ἔχωσι τινὲς τῶν δημοτ. συμβούλων, εἶναι ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας του, ἢ ἀπολύσει τῶν δὲ δύναται νὰ γίνῃ μόνον δι' ἀνακλήσεως τοῦ ἐνταλματος, ἢ μόνος ὁ δημάρχος δύναται νὰ ἐνεργήσῃ, εἰς οὐδὲνα δίδων λόγον κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.

— Λέγοντες δὲ δημάρχον δὲν ἐννοοῦμεν τὸν εὐχέλως ἤδη δημαρχοῦντα πρέδρον, οὕτινος τὴν υπογραφὴν φέρουσι καὶ τὰ ἤδη ὑπὸ τῆς δημαρχίας ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, ἀλλὰ τὸν κ. Τσιροπινᾶν ἐξακολουθοῦντα νὰ διοικῇ τὸν δῆμον διὰ τῶν γνωστῶν ἐπιτηδεῶν καὶ ἐν γένει διὰ τῆς ἐν τῷ γραφείῳ ὑπηρεσίας.

— Ἐξακολουθοῦσιν ἐτι αἱ εἰς τὰ ὑπαίθρια θέατρα παραστάσεις ἀμφότερων τῶν θιασῶν καὶ εἰς τὸ Νησάκι μὲν ἡ Πανδύλη τὴν περσμένην Τετάρτην κατέπληξε διὰ τῶν πρωτοφάνων διὰ τὴν Σύρον ἀκροβατικῶν παραστάσεων αὐτῆς καὶ ἡ κ. Παγκυκλή εὐκρεστέι καθ' ἑσπέραν, εἰς δὲ τὰ Βατόρια ἄλλοτε μὲν ὁ Ἀτέσης καὶ κατὰ τὴν εὐεργετικὴν τοῦ δ. κ. Σκελ-

λαρίου δρέπουν θριάμβους πρωτοφανείς διὰ ἡθοποιούς ὑπκιθρίων θεάτρων.

— Ἰνα φανῇ ἡ κατέστασις τοῦ δήμου ἀναγράφου-
μεν ὅτι ἐπὶ δεκαπέντε καὶ πλέον ἡμέρας περιέρχεται
πτωχὸς οἰκογενειάρχης εἰς τὴν ἀγορὰν ζητῶν νὰ
ἐξοφλήσῃ ἐπιταγὰν τοῦ δήμου. ταμίου δρασχ. ὁκτώ
δοθεῖσαν αὐτῷ πρὸς ἑλκος, ἀλλ' οὐδεὶς ὁ ἀναμειγνύμε-
νος πλέον μὲ τὸν δῆμον, ἐν ᾗ κατὰστάσει κατήντη-
σεν οὗτος.

— Γράφοντες ὡς ἀνωτέρω οὐδαμῶς ἐννοοῦμεν νὰ
φεξώμεν τὸν δῆμον. ταμίαν κ. Περικλῆν, ὅστις κατὰ
ἐν μόνον ἐπταίει, νὰ δεχθῇ, δηλαδή, τὴν θείαν ταύ-
την, ἀφοῦ ἤτο πλέον γνωστὴ ἡ κατέστασις εἰς τὴν εἰ-
χον καταντήσῃ τὸν δῆμον οἱ περὶ Τσιροπινῶν ἐπιτή-
δαιοι.

— Ἐν τῇ Δευτέρᾳ βραδίᾳ ὁ δεκαοκταστήριός τοῦ
ποτὲ συμπολίτου ἡμῶν Δημοσθένους Μαγκάκη Ἀλέ-
ξανδρος, ἤλαυνεν ἐπὶ ποδηλάτου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Τσιτσάρα περὶ τοῦ δρόμου ἔμεινε νεκρὸς καὶ
θεωρεῖται μεγαλοπρεπέστατα τὴν ἐπομένην. Τὸ δυ-
τύχημα συνεκίνησε τὴν ἡμετέραν πόλιν διὰ τὸν ἀδι-
κον θάνατον νεανίου εἰς τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς τοῦ εὐρι-
σκομένου, ἀνέκοντος δὲ εἰς οἰκογενεῖαν συμπολίτου δν
ἡ Ἐρμούπολις ἡγάπη ζῶντα καὶ νεκροῦ ἀναμνη-
σκαται πάντοτε.

— Ἐκ τοῦ συμβάντος εἰς τὸν ἀτυχῆ νεανίαν Ἀ-
λέξανδρον Μαγκάκην φέρεται ἀτυχῆλατος ὑπεθυμίζο-
μεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅτι ἡ Ἀστυνομία διὰ
διαταγῆς αὐτῆς ἀπηγόρευσε τὴν εἰς τὴν ὁδὸν Τσιτσάρα
ποδηλασίαν, ἀλλ' ὁ Νομάρχης κ. Θεοχάρης ὑπὸ πει-
σματος μόνον, ἡκούσας τὴν ἀστυνομικὴν ταύτην δια-
ταγὴν γαυρίων μάλιστα τὴν ἐπομένην ἐπὶ τῷ κατο-
ρθώματι. Πρὸς Ἐρμούπολιν γράφοντες θεωροῦμεν
περισσότερον νὰ ἐρωτήσωμεν ἂν ἡ ὁδὸς Τσιτσάρα ᾖναι ἀρ-
μοδία πρὸς ποδηλασίαν καὶ ἂν ἡ δοθεῖσα ἐλευθερία
ἦτο ἢ ὅχι ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τοῦ καλοῦ νεανίου.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ὅτι ἡ ἐν Σμύρνῃ ἀτ-
μοπλοκή ἐτακίρῃ Χατζῆ Δαούτῃ ἀρχεται κατ' αὐ-
τὰς τῶν εἰς τὸν ἡμέτερον λιμένα προσεγγίσεων, τὸ
πρακτορεῖον δὲ αὐτῶν ἀνεδέχθη ὁ ἡμέτερος συμπολί-
της κ. Ζωζῆς Καλθοκορέσης.

— Δὲν εἶναι ἀληθὲς τὸ γραφέν ἐν τινι τῶν ἐνταῦ-
θα ἐφημερίδων ὅτι ὁ ταμίς ἀνεῖται νὰ δε-
χθῇ παλαιὰ καὶ ἐρθαρμένα χαρτονομίσματα. Ὁ κ. τα-
μίς οὐδέποτε ἠνέχθη τοῦτο εἰς ἐμπόρους καὶ ἄλλους
πολίτας, δὲν δεχεται ὅμως τοιαῦτα ἀπὸ κολλυθιστὰς
συλλέγοντας ταῦτα πρὸς κερδοσκοπίαν.

— Ὁ ἐν Νεῇ Ὑόρκῃ ἀριστὰ ἀποκατεστημένος συμ-
πολίτης ἡμῶν κ. Σόλων Βλαστός προσήνεγκεν εἰς τὸ
ταμεῖον τοῦ ἐνταῦθα «Ὀμίλου τῶν Ἑρετῶν» φράγκικα
χρυσὰ ἐλάττον.

— Ἐπίσης ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου δια-
μένων κ. Ἰωάννης Ράγας προσήνεγκεν εἰς τὸν εἰς Χροῦ-
σὸν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος πολύτιμον εἰκόνα τοῦ
Ἀγίου Ἰωάννου.

— Ἱερουργοῦντος τοῦ αἰδεσιμολάτου ἱερέως κ. Κων-
σταντίνου Πρακτικίδου ἡ οἰκογενεῖα τοῦ ἀποθανόν-
τος συμπολίτου ἡμῶν Πύλου Κριαρῆ ἐτέλεσε μνημό-
συον ἐν τῷ εἰς Ἀνω Σύρον ναφ τῆς Ἀγίας Τριάδος.

— Ὁ διευθύνων τὴν ἀστυνομίαν κ. Δ. Μωραΐτης
ὑπολογαγὸς κατέσχευε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μανδρᾶ ἐν
χαβανίον, μαχαίρας καὶ καπνὸν ἐκ λαθρευπορίας προ-
ερχομενα. Ἀληθὲς δὲν δύναται τις ἢ νὰ συγχερῇ
τὸν κ. Μωραΐτην δραστηρίως καὶ μετ' εὐφυίας ἐκπλη-
ροῦντα τὸ ἐαυτοῦ καθήκον.

— Ἐκ τῶν βραδίων εὐς συμτολίτης ἡμῶν κροσπώλης
ἐκόμισεν ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐνόσησαν πολλοὶ καὶ ἀπέ-
θανον δεκατέσσαρες. Διὰ τοῦτο πολλοὶ συμπολιταὶ ἡ-
μῶν οἰκογενειάρχαι προτιμῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ἰω. Λε-
βαντῆ πωλούμενα κρέατα βόεια καὶ βιδέλα ὡς τῶν
ζῶων αὐτοῦ ὄντων τῶν πλείστων ἐντοπίων ἢ κομιζο-
μένων ἐκ τῶν ἐγγύτατα κειμένων Κυκλάδων.

— Εὐχαρίστως ἀναγγελλομεν τὴν μνηστείαν τοῦ
ἀδελφοῦ ἡμῶν κ. Νικολάου Κ. Χούμη μετὰ τῆς δε-
σποινίδος Ἀργυρᾶς θυγατρὸς τοῦ Σεβαστοῦ ἡμῶν συμ-
πατριώτου κ. Θεοδώρου Περαιτικοῦ κόρης σεμνῆς καὶ
καλῶς ἀνταθροαμμένης.

— Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν
ὅτι εἰς Κεφαλληνίαν ἐνέσκηψεν εὐλογῶ.

— Ἐν Ακρίσει ὅπου διέμενε μετὰ τοῦ συζύγου
τῆς κ. Αλεξ. Φ. Ἀλεξάνδρου λοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ, ἀπέ-
θανε καλῇ ἀγαθῇ δέσποινι ἡ Ελένη θυγάτηρ τοῦ
Σεβαστοῦ τοῦ Ἑλλαν. στρατοῦ ἀντιστρατήγου καὶ ἀ-
δελφῆ τοῦ γνωστοῦ εἰς πάντα τὸν δικαστικὸν κόσμον
κ. Ἰωάννου Σαπουντζάκη εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ακρί-
σει πρωτοδικῶν. Ὁ θάνατος τῆς διὰ τὴν προσήνεκ-
καὶ τὰ λοιπὰ χρίσματα αὐτῆς ἀγαπητῆς κυρίας ἐ-
πὶ πᾶσι κίφνηδιος βουθίας εἰς βαθὺ πένθος πᾶσαν τὴν
οἰκογένειαν, πρὸς τὴν ὅποιαν διαβιβαζόμεν τὰ ἐκ βρά-
θους καρδίας συλλυπητήρια.

— Ἐν Πειραιεὶ ἀπέθανεν αἰφνης ἐντὶ ἐκάθῃτῃ ἐν
τῷ καφενεῷ ὁ ἀρχαιότατος Ἑλληνοδιδασκαλὸς Γεώρ-
γιος Κουμιτζέλης ὅστις ἀπολυθεὶς τῆς ὑπηρεσίας ἔπι-
τῷ θανάτῳ αὐτοῦ συλλυπούμεθα τῇ οἰκογενείᾳ του.

— Ἐπίσης ἀπέθανεν εἰς Βόλον εἰς τῶν ἀρχαιοτά-
των τῆς Ἑλλάδος δικαστικῶν λειτουργῶν, ὁ πρῶτος
πρόεδρος πρωτοδικῶν Γεώργιος Πολίτης ἀνὴρ χρηστός
καὶ ἀγαπητὸς πανταχοῦ τοῦ κράτους ὅπου εἶχαν ὑπὴρ-
ρετήθει. Συλλυπούμεθα τῇ οἰκογενείᾳ αὐτοῦ καὶ μέ-
λιστα τῷ πρεσβυτάτῳ τῶν υἱῶν αὐτοῦ τῷ φιλέτῳ
ἡμῶν κ. Νίκῳ Γ. Πολίτῃ καθηγητῇ τοῦ πανεπιστη-
μίου.

— Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Πέμπτης (1 Σεπτεμβρίου)
ἀρχεται τῶν παραδόσεων τοῦ τοῦ γνωστοῦ χοροδιδ-
σκαλεῖον τοῦ κ. Νικολάου Πρέγκκ. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ
νεολαία τῆς ἡμετέρας πόλεως θὰ σπεύσῃ ἀθρόα νὰ
ἐγγραφῇ εἰς αὐτό, καθ' ὅσον εἶναι γνωστὴ ἡ διδα-
κτικὴ ἱκανότης καὶ τὰ ἄλλα προτερήματα τοῦ κ.
Πρέγκκ ὡς χοροδιδασκάλου.

— Ἐξ Ἀθηνῶν ἀφίκετο ὁ κριτικὸς μουσικοδιδα-
σκαλὸς κ. Γ. Νομικός, προτιθέμενος νὰ ἐγκατασταθῇ
ἐνταῦθα. Ἀναλαμβάνει νὰ διδάξῃ βιολίον, κιθάραν,
μανδολίνον καὶ διάφορα πνευστικὰ ὄργανα. Ἡ μαθη-
εῖς του καὶ τὰ λοιπὰ προτερήματα εἶναι τὸν περιε-
σμοῦσι νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀρκετὰ δι' αὐτὸν σύ-
στασις.

